

– Mostanában éppen erről a témáról írt a *Magyar Narancsban* – igen kedvezőtlen képet festve – Krusovszky Dénes, és erre nekem muszáj volt egy kicsit odaszólnom neki, hogy „Dénes, tuti?” Én ugyanis pont azt látom, hogy nagyon szeretik a magyar irodalmat külföldön. Németországban még mindig igen jó helyen állunk. El szeretném mondani, hogy március 10-én például Berlinben a Volksbühnén telt házzal lesz annak a Kalász Orsolyának irodalmi estje, aki lefordította József Attila válogatott műveit egy német költő segítségével. Most, úgy tűnik, egy József Attila-kultusz épül tehát, hiszen kritikák jelennek róla. Borbély Szilárd kötetéről is jönnek a kritikák. Az első ember, akivel Iowában találkoztam, azzal fogadott, hogy tudok-e Borbély Szilárdról, mert most olvassák, angolul, franciául is. Én tehát jobbnak látom a helyzetet, mint Dénes. Ott a Solitude Akadémia ösztöndíja, melyről biztosan hallottak már. Ennek keretein belül szintén kiadják, nívós, díjazott fordításokban, magyar szerzők könyveit németül.

– *Szabó Magda fordítója részesült legutóbb elismerésben.*

– Igen, igen. Szerintem nagyon jól állunk külföldön, és nagyon nyitottak a magyar költészetre is. Pláne nagyon jó helyzetben vannak az olyan alkotók, akik összművészeti tevékenységgel foglalkoznak. Ismétlem, azt látom, hogy pozitív és jó dolgok történnek velünk kapcsolatban.

– *Ez olyan biztató mondat, hogy kinevezhetjük végszónak. Köszönöm a beszélgetést!*

A beszélgetést lejegyezte: MACHAN ESZTER

